

maaske ellers ikke vilde, og det maa vi dog alle være enige om, at det er en ualmindelig modbydelig Trafik. Det glæder mig, at jeg med Hensyn til dette mit Syn paa Kvindernes Udbygning, kan støtte mig til en Udtalelse af Midnatsmissionens Formand, Grev Moltke. Han har meddelt mig, at det er et Synspunkt, som han gennem sin mangeaarige Erfaring paa dette Omraade mere og mere er kommen til, at en af de vigtigste Ting, som det her gælder om, er at beskytte disse Kvinder mod Udbygning. Naar de, som det siges, og vistnok med Rette, kunne komme til at give indtil 12 Kr. i Døgnet for Logis, vil man forstaa, hvad det er for en Udbygning, der er Tale om. Jeg vil ogsaa henvise til Københavns Grundejerforenings Andragende til Rigsdagen, som findes i Landstingsudvalgets Betænkning, da det sidst havde denne Sag til Behandling, hvori den netop andrager om, at disse Indskrænkingsbestemmelser med Hensyn til, hvor de offentlige Kvinder maa bo, maa blive ophævede. Det er dog sikkert et Argument af stor Betydning, at det er det, som Københavns Grundejerforening beder om, saa den Fantasi, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner) kom med, at en Mand kunde aftvinge de andre Grundejere en Pengesum ved at true med, at han ellers vilde indrette sit Hus paa den og den Maade, har ikke meget paa sig, som Argument imod vort Forslags § 4, naar netop Grundejerne have andraget om, at de bestaaende Indskrænkninger maa blive hævede. — Naar vi ved Siden deraf have Bestemmelsen i § 1 om Forbud mod offentlig Skiltning og Politibestemmelser om, at der skal være Ro og Orden ikke blot paa offentlig Gade, men ogsaa i Husene, saa at de andre Husbeboere ikke blive forstyrrede, og endelig Husværternes Ret til at træffe alle Slags Garantier i deres Lejekontrakter, saa tror jeg, vi have, hvad vi paa dette Omraade behøve. Det er ganske vist, at det kunde hænde, at ikke blot de fattige, der nu maa finde sig deri, men ogsaa de velhavende, der bo i Forhuse og i finere Lejligheder, kunne risikere, at ikke blot de selv, men ogsaa deres Hustruer og Døtre kunde møde paa Trapperne disse Kvinder og de Mænd, som søge dem. Men jeg vil dertil sige, at *hellere maa vore Døtre se Lasten end vore Sømmen falde for den.*

§§ 2 og 3 skal jeg ikke opholde mig videre ved, skønt der jo er flere, der have udtalt sig, navnlig imod § 2. Det er, indrømmer jeg, en vanskelig Paragraf, som

der kan være al Anledning til at se nærmere paa under Sagens videre Behandling. Vi have troet, at det var en plausibel Mellemsvej at gaa, og som saadan have vi anbefalet den. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) spurgte, med hvilken Hjemmel vi, naar vi ikke vilde gøre Utugtserhvervet strafbart, kunde komme med en Bestemmelse som den i § 2 og ligeledes den i § 4 om at give Personer af forskelligt Køn Adgang til sin Bolig. Jeg vil dertil sige, at det give vi med den Hjemmel, der findes i Loven, naar den bliver vedtagen. Hvilken yderligere Hjemmel skulde vi behøve? Og hvis man siger, at det er inkonsekvent — og det sagde det ærede Medlem særlig med Hensyn til den nævnte Bestemmelse i § 4 — paa den ene Side at sige, at Utugts-erhvervet er lovligt, og saa dog straffe den Mand, som giver Mænd og Kvinder Adgang til sin Bolig for der at øve Utugt, saa vil jeg sige, at akkurat den samme Inkonsekvens er til Stede nu; nu er det jo tilladt den Kvinde, der har Polititilladelse efter § 180, at drive Utugt som Erhverv, ligesom det efter vort Forslag vil blive det for enhver, og dog straffes jo den Vært, der giver hende og hendes Ledsager Adgang til sin Bolig, lige saa vel som den, der giver den Kvinde med sin Ledsager Adgang, som *ikke* har Tilladelse efter § 180. — Med Hensyn til § 5 gjorde det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds en Bemærkning om, at den burde udvides til at omfatte ægteskabelige Forhold. Jeg er i Princippet fuldstændig enig med det ærede Medlem deri, men jeg aner, mere end jeg egentlig ved, at meget vægtige Indvendinger kunne gøres mod dette; det støtter jeg blandt andet derpaa, at Advokat Getz ikke har foreslaaet at gaa videre i saa Henseende. Han har en anden Redaktion af Paragraffen, men ogsaa han medtager kun Utugtsforholdet, og vi vide, at hele vor Straffelov vogter sig meget afgjort for at komme nærmere ind paa, hvad der foregaar i Ægteskabet, saa der kan sikkert anføres meget vægtige Grunde derimod. Men kunne de afkræftes, vil jeg indrømme, at min Følelse i høj Grad taler for at følge det ærede Medlem i saa Henseende.

Med Hensyn til hele den øvrige Del af Lovforslaget tror jeg at kunne give Afkald paa at udtale mig videre derom. De Indvendinger, der ere fremkomne derimod, ere jo saa faa og saa svage, at jeg ikke tror, at jeg behøver at dvæle videre derved. Naar det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) talte om, at det